

AZ ELMEBELI KORLÁTOK LEDÖNTÉSE

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. augusztus 22.

Kiálts egy halleluját! Hallelujával nem csupán engem gerjesztasz fel, hanem amikor itt elhangzik egy Istent dicsérő szó a menny felé, akkor az angyalok is fölállnak és kiáltják, hogy halleluja. Az egész örökkévalóságban Istent dicsérni fogjuk, amit én szeretnék már itt igazán jól elkezdni és működtetni. Isten dicsérete mindenkor a szánkon van. Ha megismerjük és megtudjuk azt, hogy Ő mit tett értünk, hogy mennyire szeret bennünket, ha rádöbbenünk a teljesség egy kis szeletére is, hogy milyen nagy jó volttal és jóindulattal, kegyelemmel és irgalommal van a mi irányunkban, ez automatikusan hálával tölti el a szívünket és arra gerjeszt, hogy dicsérjük és imádjuk Őt. Igazából a dicséret és az imádat mozgatórugója, illetve a töltete és az alapanyaga, ami miatt az ember dicsőítést mond és szól a szívéből, igazán szellemben, az az, hogy megismerjük azt, hogy Ő mennyire szeretett minket.

Ennek pedig az a válaszreakciója, hogy mi szeretjük Őt. Írja is az Ige, hogy Ő előbb szeretett minket, mintsem, hogy mi viszont tudtuk volna Őt szeretni. Kérlek benneteket, hogy a nyitott füleidet, nyitott szemeidet és természetesen a nyitott értelméd, elméd és szívedet vedd elő. Egy olyan alaptanításról fogok ma is beszélni, ami, ha ismered a témákat, amiket én általában boncolgatok, akkor tudhatod, hogy minden alkalommal, amikor én prédikálok, tanítok, ez a részét képezi.

Ez nem más, mint a gondolkodásmód megújítása. Látom azt, hogy rengeteg ember van, aki évek óta Igét olvas, idézni is tudja és szereti az Urat, gyülekezetbe jár és hűséges, de mégsem tapasztalja meg a hétköznapi életében azt a győzelmet, azt az áttörést, azokat a jó dolgokat, amiket az Ige ígér. Részben vannak sikerek, vannak részeredmények, de azt az igazi dicsőséges, folyamatos növekedést, amiben én hiszek, hogy a mi életünk olyan kell legyen, mint a hajnal világossága, amely egyre fényesebb, és egyre inkább előre halad, egészen a teljes délig, szóval ezt a folyamatos növekedést és előre haladást nem sok keresztényen látom. Ez az igazság.

Amire jutottam, és amire mindig visszajutok az az, hogy az elménket meg kell újítani Isten Igéje alapján. Amikor erről szó van újra és újra, akkor bezárul sokak elméje, elképzelése, mert már annyiszor hallotta. Mit lehet még erről újat mondani? – gondolják. Pontosan ez lehet a probléma, hogy az elméd zárva van erre, mert tudod, egy alapelv. Ahhoz, hogy meglásd a saját életedben fizikai, anyagi, egészségügyi téren, és a körülményeidben mindazt, amit Jézus megszerzett a te számodra, hogy valóban előre felé menjen az életed, ahhoz nem csupán olvasnod kell az Igét. Önmagában ez nem elegendő. El kell képzelned azt, el kell gondolnod azt, hogy az hogyan vonatkozik rád, és abba bele kell gondolnod magad, együtt kell, vele dobbanjon a szíved, az elméd és teljesen át kell, járjon téged, az Ige meg kell, foganjon a szívedben!

Amikor ez megtörténik, amikor az Ige elkezd a hétköznapijaidban hatást gyakorolni rád, az Ige alapján hozod meg a döntéseidet, a válaszaidat a körülményeidre, a sértésekre, a bántásokra, az elismerésre, a jó dolgokra, amikor az Ige alapján, azzal összhangban válaszolsz ezekre a dolgokra, az mutatja azt, hogy milyen mértékben van az elméd megújulva az Ige alapján. Vannak 15-20-25 éves keresztények, akik ugyanúgy reagálnak az őket ért torokkaparásra, fájdalomra, sértésre, gonosz szavakra, elismerő szavakra, dicséretre, mint 20-25 évvel ezelőtt. De ez így nem jó. Változnunk kell! Folyamatos változás kell, egyre inkább összhangban az Igével. Ami miatt sokan nem tudják megtapasztalni a hétköznapijaidban azt, hogy ők győztesek Krisztusban, az pontosan az, hogy nem látják, hogy ők győztesek Krisztusban. Nem látják, hogy az Ige mit mond róluk. Olvassák az Igét, hallgatják az Igét, de az elméjükben, A KÉPZELETÜNKBEN NEM ÚJULTAK MEG ARRA, AMIT AZ IGE MOND ROLUK.

Ha ez nincsen meg, akkor te imádkozhatsz napi huszonhat órát. Megvallhatod az Igét tonnaszámra, részt vehetsz a város összes istentiszteletén, imakörén, milliányi ember rád teheti a kezét és imádkozhat érted, és tényleg naponta olvashatod az Igét, ha az elmédben nem idomulsz hozzá, ha az elmédben nem képzeled el azt, hogy ez miként igazság rólad, vagy veled kapcsolatban, akkor kínlódás lesz. Akkor nagyobb hatást gyakorol rád a fájdalom, amit a tévében hallasz, amit az orvosok mondanak, amit a szomszéd Juci néni mond, vagy amit a bolond és buta vallásos tanítások hirdetnek. Nagyon sokszor ez van, hogy nagyobb hatást gyakorol ránk az, amit a világból hallunk és kapunk, mintsem az, amit Isten Igéje mond. Pedig a cél, itt ebben a gyülekezetben harminc éve az, hogy az életed minden területén Isten Igéje legyen az, ami befolyásol, ami irányít, ami mindenek felett való. Az Igének teljhatalommal kell lennie feletted!

Alá kell magad vetned az Igének! Ez erőfeszítéssel jár. Az, hogy az elménket megújítjuk, az, hogy a gondolkodásmódunkat megújítjuk az Ige alapján, nem egy könnyű feladat. Ez nem egy olyan dolog, hogy egyik reggel úgy ébredsz, hogy most már mindennel kapcsolatban helyesen gondolkodom. Ez egy folyamatos dolog. Napi szinten elkezdtem már elég régóta gyakorolni tudatosan, az elmémmel koncentrálok bizonyos dolgokra, amiket az Ige mond rólam. Hogy kialakuljon bennem egy kép. Kialakuljon bennem az a kép, amit Isten festett le rólam, hogy ki vagyok én Krisztusban. Majd amikor meglátom a Bibliában azt, hogy gazdag vagyok, egészséges vagyok, áldott vagyok, sikeres vagyok, mikor meglátom az Igében azt, hogy felkent vagyok, hogy képes vagyok arra, hogy betegekre tegyem a kezem és azok meggyógyuljanak, AMIKOR MEGLÁTOM EZT A HITEM SZEMÉVEL, AKKOR JÖN VALÓSÁGBA. Akkor jön egyre inkább valóságba. Ez volt a bemelegítés. Halleluja!

Ha ez könnyű dolog lenne, akkor mindenki ezt csinálná. Mindenki így csinálná és mindenkin nagyon hamar látszódná az eredmény. Természetesen nem teljesen lehangoló a kép, amit a fizikai szememmel is látok, hogy vannak és vagytok, akik tudjátok, hogy miről beszélek most. Tudjátok azt, hogy az Ige valóság, és dolgoztok azon, hogy az Ige valósága az életed minden területén valóság legyen. Mivel tele van sok ember elméje, gondolatvilága helytelen, téves, berögzött sablonokkal, ezért van az, hogy sok ember hite nem működik jól, nem működik helyesen.

Tudjuk a Bibliából, hogy az a fajta bibliai hit, amiről Jézus is tanít, és amit mi tanultunk éveken, évtizedeken keresztül, az a szellemből jön, a szívünkből jön. Írja a Példabeszédek, hogy bízd magad az Úrra, Őbenne bízz, a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. (Péld. 3,5) Van sok Ige, ami azt sugallhatja, hogy az elménkre nincsen szükség. Hogy azt igazából felejtjük el és nem kell nekünk túlgondolni dolgokat, csak úgy ösztönösen, szellemből tegyünk dolgokat. Bizonyos értelemben van ez így. Nagyon sok értelemben viszont egyáltalán nem így van. Gondolkodj józanul! Gondolkodj úgy, ahogy most mondom! Lehetséges-e az, hogy valaki elfogadja Jézust, higgyen a feltámadásában, hogy újjászülessen anélkül, hogy nem gondolja azt, hogy Jézus megszületett és nem gondolja azt, hogy Jézus a kereszten függött, és hogy feltámadt a halálból? Lehetséges-e úgy hinni ebben, hogy nem gondolkodsz ezzel összhangban? Nem lehetséges.

Nem tudsz úgy hinni a Bibliában, hogy ne gondolnád azt, hogy az igazság, és az a valóság és az a helyes realitás. Amikor az elmédben nem gondold azt, hogy Jézus valóságos, hogy Jézus feltámadt, hogy Jézus ura az életednek, akkor nem tudod elfogadni Őt. Ebben az állapotban van sok ateista és sok hitetlen. Nem gondolják úgy, hogy Jézus egy valóságos személy a mai napon, aki feltámadt. Nem gondolják úgy, hogy Ő képes gyógyítani. Nem gondolják úgy, hogy Ő képes megszabadítani téged a kötöttségeidből. Ha pedig nem gondold úgy, akkor miből gondold, hogy tudsz benne hinni? A gondolkodásmódunk rendkívül fontos ahhoz, hogy a hitünk helyesen működjön. A hitünk a szellemünkből, a szívünkből jön. A reménységünk sokszor nem más, mint az a képzelet, amit az Ige elénk lefest.

Szerinted Jézus, amikor eljött a földre, hogyan gondolkozott? Vajon az elméjét teljesen leredukálta nullára, az elméjében teljesen kicsapongó volt, az elméjében azt gondolt, amit akart, mert az úgyse fontos, azt gondolta, hogy eljövök a Földre, megpróbálom, csak lesz valami, sokat nem veszíthetek. Ugye, fel se merült még benned ez soha, hogy Jézus valaha így gondolkozott volna. Vajon Ő úgy gondolkozott, hogy megpróbálom, milyen lesz a fogadtatás: Ha sikerül, akkor sikerül, ha nem, akkor nincs veszteni valóm? Természetesen nem. Volt egy eltökélt szándéka, egy célja, amikor is Ő volt az, aki fölajánlotta, hogy igen, eljövök én az emberekért. Ennek a célnak, ennek a küldetésnek Ő teljesen alárendelte magát. Az elméjében teljesen összhangban volt ezzel.

Ha figyelmesen olvasod az Evangéliumokat, nagyon jó, ha úgy olvasod, hogy kicsit beleképzeled magad Jézus helyébe. Vajon mit gondolt akkor, amikor szólt Lázár sírjánál, hogy: Lázár, jöjj ki! Amikor ott volt a kő, és körbe állt ott a tömeg, és mindenki sírt és zokogott, és remegett a lába. Vajon mit gondolt Jézus akkor, amikor azt mondta a tanítványoknak, hogy azt a pár kenyeret és pár halat osszátok szét, és adjatok ti enni ennek a tömegnek? Vajon mit gondolt akkor Jézus? Néha sokszor elmegyünk a lényeg mellett, persze a lényeget akarjuk megfogni, hogy hitben akarunk járni, a hitet akarjuk cselekedni, de a hittel összepárosul az a fajta mentalitás, az a fajta gondolkodásmód, amire az Ige bennünket felszólít. Szinte parancsként adja nekünk és mondja nekünk, hogy újítsátok meg a gondolkodásmódokat.

Vajon hogyan gondolkozott Jézus, amikor szétszította a halakat? Rágta a körmét, hogy: mi van, hogy ha ez nem jön össze? Beégek a tanítványok előtt. Mi van, ha szólok ahhoz a halott emberhez, akinek már szaga van, és mégsem jön elő? Akkor itt a szolgálatomnak annyi. Vajon voltak benne ilyen kétségek, voltak benne ilyen aggodalmak, voltak-e benne ilyen jellegű képek, amiket előre vetített, hogy vajon mi lesz akkor ha? Vagy pedig elképzelte azt, hogy mi fog történni. Elképzelte, és egy pozitív képet vetített maga elé.

Gondolkodj el ezen, hogy amikor Jézus a vízen járt, nem látjuk azt, hogy mennyi időt járt ott, pontosan hogyan csinálta ezt, de mit gondolhatott akkor? Jézus a mi példaképünk, és ami a döbbenet, és elfogunk jutni oda ma az Igében, hogy az a gondolkodásmód, ami Jézusban volt, ami Őt sikeressé tette, ami miatt Ő be tudta tölteni a küldetését és elhívását, ez a gondolkodásmód benned is ott van. Mert írja az 1Korinthus 2,16-os verse, hogy Krisztus értelme bennetek van! Hol van ez? Elég jó mélyen elrejtve, ugye?

Azt tanítja a Biblia, hogy amikor újjászületünk, akkor isteni természet részeseivé válunk, isteni természet került belénk. A szellemünkbe. István sokat beszélt erről, és nagyon nagy igazság, ez a Biblia hatalmas kijelentése, hogy az újjászületés által a szellemünk tökéletessé válik. Ami miatt ez a tökéletesség nagyon tökéletlenül jön elő, ha egyáltalán előjön, az nem más, mint a lelkünk és a testünk meg nem újíttósága. Ott bent, az én képzeletemben néha úgy érzem, hogy a Szent Szellem, mint egy vulkán ki akar törni, és hatalmas dolgokat akar elvégezni, csak van valami, ami lefojtja azt. Ami nem engedi. Mert az elmém korlátok közé szorítja a Szent Szellemet.

Bármennyire is furcsa, valóban, ebben a testben mi korlátok között élünk. Jézus is korlátok között élt abban a testben, amiben élt. Lehetne itt beszélni arról, hogy egész életét egy Alföld területű 300 km átmérőjű körben élte le. Nem ment Rómába, nem jött az akkori Pannóniába, vagy messzebb, és korlátok között volt, de mégis megmutatta azt, hogy hogyan lehet Isten Szelleme által teljességben élni. Ha Ő példát adott nekünk, akkor nekünk ezt a példát kell követnünk. Azaz, engednünk kell a szellemünknek, hogy feltörjön onnan belülről, és uralmat vegyen a lelkünk, a gondolkodásunk, az elképzeléseink felett. A lelketet, azaz az érzelmeidet, a gondolkodásmododat, az akaratodat összhangba kell hoznod azzal, ami már benned van!

Az egyik legnagyobb feladatod, mint tanítvány, hogy megismerd azt, hogy mi került beléd az újjászületésed által. Hogy mivé tett téged Isten a Szelleme által. Hogy milyen tökéletes, milyen szent, milyen igaz, milyen dicsőséges, milyen Isten kedvére való vagy te igazából. Te

Krisztusban vagy! Ő pedig tebenned. Ezen az egy-két mondaton napokat, heteket, hónapokat, éveket kellene gondolkoznunk és elmélkednünk. Hogy mit jelent az, hogy mi Őbenne vagyunk, Ő pedig mibennünk. Ha Ő bennem van, és Krisztus értelme bennem van, és én úgy vagyok ezzel a földön, mint ahogy Ő van ezen a világon, akkor vajon ez mit jelent a számunkra? Ha ez nem nyilvánul meg, akkor hol a hiba? Mi a probléma? Mi az, ami miatt nem úgy jönnek elő a dolgok, ahogy kellene? Pontosan ez a gond, erről beszélek ma. Az elme, a gondolkodásmód beszűkül időnként.

Ezt újra és újra, ha mástól nem, tőlem hallani fogod, de nyitogatom az elmédben a képzeletedet, hogy gondolkodj egy kicsit nagyobbban, mint amiben most gondolkodsz. Mert Isten a növekedést adó Isten. Sőt, van több, és van előrébb, és van nagyobb, és van teljesebb, van bőségesebb, és van dicsőségesebb annál, mint amit idáig megtapasztaltál. Ámen! Ne mondd azt, hogy te elértél az út végére. Ne mondd azt, hogy te már nem tudsz igazából mit kezdeni az étellel.

Nagyon sokan vannak, akik igazából még el sem kezdték. Sokan vannak szolgálók, akik 10-20-30 év után kerülnek abba a pozícióba, hogy a szolgálatuk első fázisába lépnek be. Év-tizedek után. Amivel a mai alkalomra készültem, nem fogom befejezni, de egy olyan alapozás ez, amire majd lehet a későbbiekben is építeni, mert bizony írja a Példabeszédek 23,7:

Példabeszédek 23,7.

7. Mert amiként az ember gondolkodik magában, olyan is valójában. Mert hiába mondja ő: Egyél és igyál! de azért nem jó szívvel van tehozzád.

Ha ez igaz, akkor nem elég olvasni az Igét, nem elég hallgatni azt, amit mondok, hanem ezt el is kell képzelned. A képzeleted, a képzeletvilágod automatikusan működik. Nagyon sok helyen írja a Biblia a hitetlenekről, a Római levél elején, az apostoli levelekben, hogy sok ember a képzeletük hiábavalóságában éli az életét. Pedig mindannyiunk képzelete egy olyan erőforrás, ami igazából nem más, mint az a hely, ahol meg tud foganni az Ige. Ahol meg tud foganni az, amit Isten mond, amikor azt mondja, hogy én megáldottalak téged. Amikor ez megfogon benned, és te valóságosan áldottnak látod magad, teljesen függetlenül attól, hogy hogyan érzed, áldottnak hiszed magad, és ez nagyobb hatást gyakorol rád, mint a pénztárcád, vagy a tested állapota, akkor működik benned igazán a hit ezzel kapcsolatban.

Amikor Isten Igéje igazán nagy tekintéllyel van feletted és benned, és minden körülmény ellenére te nyugodalomban, békességben vagy, hogy Isten Igéje igazság, te meggyógyultál, te győztes vagy, te áldott vagy, amikor ebben a nyugodalomban vagy, akkor lehet azt mondani, hogy hitben vagy. Hogyan gondolkozol például arról az Igéről, amit a 2Péter 1,3 mond?

2Péter 1,3.

3. Mivelhogy az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és istenfélelemre való; az Ő megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott,

Most gondolkozzunk kicsit hangosan, közösen. A Biblia azt írja több helyen is, pl. az Efézusi levél elején, hogy mindennel megajándékozott minket. Mit gondolsz erről az Igéről? Ne mondd ki, most csak gondolkozzunk, adok egy kis időt. Látod a hiányodat, látod a nyavalyáidat, látod a sérelmeidet, vagy látod azt, hogy mindennel megáldott Isten? Mi az, amit láatsz? Ha becsukod a szemed, és elképzeled ezt az Igét, akkor mi az, amit láatsz ezzel kapcsolatban? Hogy igen, ezt írja a Biblia, de! Fáj a torkom, fáj a derekam, most ez a bajom, most az a bajom, most nincs elég pénzem, és jön a tél és jön a fűtésszezon. Mi az, amit láatsz?

Tényleg mindennel megajándékozott minket Isten? Vagy nem vagyunk megajándékozva mindennel? AMIKOR KÉPES ÉS HAJLANDÓ VAGY AZ IGÉT FORGATNI MAGADBAN, ELMÉLKEDNI RAJTA, bemenni a belső szobádba, és abban a bizonyos csendes időben, reggel, délben, este, éjszaka, bármikor, de EZT FORGATOD MAGADBAN, AKKOR KÉPES EZ AZ IGE, ÉS IGAZÁBÓL AZ ÖSSZES IGE MEGFOGANNI BENNEK, HOGY UTÁNA MEG TUDD AZT SZÜLNI. Sokan vannak, akik gyülekezetbe járnak, olvassák az Igét, szeretik az Urat, még szolgálatban is vannak, de nincse-

nek megfogant az Igétől. Mindannyian szinte felnőtt emberek vagytok, tudjátok azt, hogy fogantatás nélkül nincs születés.

Ha hiszed, ha nem, ha tudad, ha nem, ha kimered mondani, ha nem, mindannyian így fogantatok meg, hogy a mag el lett ültetve édesanyád méhében és ott megfogant, és abból fejlődött ki az élet a fizikai értelemben.

Az Ige egy mag. Ha az Ige nem kerül be a képzeletedbe, a bensődbe, és nem fogant meg, de te várod azt, hogy gyümölcsözzön, akkor van itt egy ellentmondás. A megfogant pillanata a természetes síkon egy pillanat műve, de az Ige, ami megfogant a szívedben, ugyanúgy el tud vetélni vagy abortálódni, mint egy magzat egy anya méhében. Ha meg is fogant az Ige, annak ott fel kell növekednie, meg kell erősödni, és meg kell születnie. Ezt hívjuk egy időtartamnak. Más a vetési idő, más az aratási idő a természetes világban is és a szellemi világban is. Meg kell, fogantson benned akár ez az Ige is.

Mindennel áldott vagyok, mindennel megáldott Ő engem, mondják sokan a megvallásokat, mondják mind a gép, jár a szájuk, mint a golyószóró, hogy meggyógyultam, ez vagyok, az vagyok, amaz vagyok, de csak mondják fejből és nem elmélkednek rajta. Nem kell háromszáz Ige ahhoz, hogy meggyógyuljon valaki. Nem kell ötszáz gyarapodással kapcsolatos Igét ismerni ahhoz, hogy valaki eljusson a bőség helyére. Akár egyetlen Ige is elég, de annak élni kell benned. Tudod magadról, hogy milyen az, amikor él benned valami és milyen az, amikor csak úgy mondd, és azt is tudod magadról, amikor becsapod saját magad. Azt hiszed, hogy hitben vagy, közben nem vagy hitben. Amikor azt mondd, hogy te hiszel a gyógyulásban, hiszel abban, hogy Jézus sebeiben meggyógyultál, de az elméd azon jár, hogy jaj, mi lesz, hogyan lesz, és félsz, aggódsz és rettegsz, akkor az a hit nem él.

A hitnek vannak jelei, erről többször hallottál már, az egyik jele a békesség, a másik az öröm, nyugodt vagy. Isten azt mondta, az igaz és ámen, én ezt hiszem, pont. Nem kell túl bonyolítani, amikor azon görcsölsz, hogy most mi lesz és hogyan lesz, és aggódsz, akkor az elmédben van egy bizonytalanság. Természetesen nem attól él benned valami, mert az elmédben tökéletesen egyetértesz vele, mert a hit a szellemből jön, a szívből jön. Hogy van az, hogy ezt a bibliai alapelveket, amit Jézus is működtetett, mi keresztények sokszor sokkal gyengébben működtetjük, mint egy-két okkult ezoterikus, agykontrollos, akármilyen keleti vallási filozófia?

Akik meglátták azt, hogy az elmének hatalma van, hogy az elme, a tudat felszabadítása bizony olyan eredményeket hozhat az ember életében, ami hatást gyakorol a hétköznapi világra, és eredményeket érnek el. Hogyan lehetséges ez egy hamisítvánnyal? Nyíltan, őszintén, anélkül, hogy bárki engem ez miatt vádolna, de nyíltan kijelentem, hogy az ezotéria, az agykontroll és mindenféle ehhez társuló okkult dolgok mind hamisítványok. Az eredetinek a hamisítványai, nincs benne a teljesség, hiányzik belőle a Szent Szellem többek között. Nem is tudnak foglalkozni igazán a szellemmel, csak a léleknek a területével foglalkoznak.

Isten Igéje azt mondja, hogy mi a szellemünk által születünk újjá, a lelkünket pedig hozzá kell igazítanunk a szellemünkhöz. Azt kell csinálnunk, amit félig-meddig csinálnak ezek az okkult dolgok is. Ezt senki ne értse félre, nem támogatom azokat, én Isten Igéjében hiszek. Senkinek nem tanácsolnám azt, hogy akár egy ilyen könyvet elolvasson, vagy videót megnézzon, amivel tele van a világ, és mondhatni azt, hogy ez a reneszánszát éli.

Nekünk, keresztényeknek, amit Isten mondott, jól kell tudnunk ezt alkalmazni, hogy ez vonzó legyen az emberek számára, hogy akár azon keresztül, hogy látják azt, hogy te milyen jól működteted Isten erejét az életedben, Krisztushoz térjenek és jöjjenek az emberek. Ámen! Vegyük föl a felelősségünket ebben. A szellemi dolgok azok mindig magasabb rendűek, mint az érzéki és a lelki dolgok. Ezek az okkult dolgok mind a lélekkel foglalkoznak, és látod, el tudnak érni eredményeket. A Biblia meg azt mondja, hogyha csak érzéki, lelki szinten élsz, ha csak az érzékek birodalmában élsz, ha csupán csak a gondolkodásmód birodalmában élsz, az érzelmek és az emberi akarat birodalmában élsz, akkor soha nem fogod megérteni és felfogni

Isten Szellemének a dolgait. Mert lehetetlenség, hogy a lelki megértse, felfogja a szellemit. Egyetlenegy dolog van ezen a földkerekségen és az egész univerzumban, ami képes a szellemet elválasztani a lélektől, és ez Isten Beszéde, semmi más.

Isten Igéje mondja el azt, hogy Ő mivé tett téged Krisztusban, hogy ki vagy te szellemben. Amikor meglátod azt, hogy ki vagy te szellemben, akkor az valóság lesz a számodra. Például, képzelj el azt, hogy most innen hazamész, az útvonal bejártatott, jöttél busszal, autóval, villamossal, becsukod a szemed, végig tudod járni az egész útvonalat. Kimész a buszmegállóba, egészen az itteni ajtótól, vagy akár a székedtől kezdve, egészen a villamosig vezető úton, átszállsz erre, ott arra fordulsz, ott piros lámpa van. Végig tudod ezt gondolni a képzeletedben, le tudod pörgetni, le tudod játszani azt, hogy hazaérrél. Csörög a kulcs a kezében, kinyitod az ajtót, bemész és leülsz a konyhában. Ezt végig tudod az elmédben pörgetni? Könnyedén. Mindenki képes erre, főleg azért mert már sokszor megjártátok ezt az útvonalat. Az Ige is lefest neked valamit.

Mondok egy másik példát. Valószínű, hogy soha nem számoltad meg otthon a lakásban, hogy hány kilincs van a házban. Ki az, aki megsámolta? Egy ember jelentkezik, biztos vásárolni kellett kilincseket, mert most költöztettek új házba. De általában az emberek nem számolják meg, hány kilincsük van. Most ha becsukod a szemed és elméledsz, és gondolkodsz, akkor el tudod képzelni a nappalit, a konyhát, látod magad előtt az ajtót, az ablakot és meg tudod számolni így fejben, hogy hány kilincs van otthon. A képzeleted erejével, csak úgy elképzeled. Egy kis agytorna és el tudod ezt képzelni.

Ugyanígy el tudod képzelni azt, hogy áldott vagy, hogy győztes vagy, azt hogy gyógyult vagy, azt hogy embereknek teszel bizonyosságot nagy bátorsággal, azt hogy emberek előtt bátran felvállalod a hitedet, azt hogy betegekre teszed a kezeidet és azok meggyógyulnak. Ugyanígy el tudod képzelni. A képzeleted egy szellemi erő. A képzeleted segít neked a jövőbe belelátni egy kicsit. De az elméd képzeleteit nem az ábrándozások, a testi vágyak képzelete kell, megfesse, hanem Isten Igéje. Amikor Isten Igéjén képzelődsz, ezt jó értelemben mondom, akkor az betölt téged egy reménységgel, hogy ez nekem is működik, mert én is Krisztus Testében vagyok.

Ha Krisztus Testében vagyok, az ördögök engednek nekem, ellenállok és elfutnak, betegekre teszem a kezeimet és azok meggyógyulnak, kígyókat veszek föl, és nem árt nekem, halálost iszok, és nem árt nekem, a vakok szeme megnyílik, a csonkák keze újránő, a halottak feltámadnak. Képzelsz-e ilyeneket? Vagy inkább azon, hogy jön a negyedik hullám, jön a nagy gázszámla. Meg azon képzelsz, hogy milyen sérelmeim voltak a múltban, milyen nehézségeim voltak a testemmel, a fiammal, a lányommal, a mennnyemmel, a vőmmel, a munkahelyemmel, a főnökömmel. Milyen hatást gyakorolnak ezek rám? Én olyan szerencsétlen vagyok, olyan rossz családból származom, és már öreg is vagyok, nyugdíjas is vagyok, a derekam is fáj, a torkom is kapar. Ezen is tudsz képzelsz. Ezt a Biblia hiábavaló képzelsz-nek nevezi.

De amikor megragadod az Igét és azon elméledsz, ezt mondja a Biblia az elme megújításának. Hogy megújítod a képzeletedet is, hogy mit képzelsz magadról. Majdnem ezt a címet adtam a mai tanításnak, hogy mit képzelsz te magadról, csak nagyon provokatív lett volna, s egy kicsit félreérthető. Lehet, hogy több kattintást érünk el, de nem ez a cél. De valóban, mit képzelsz te magadról? Azt képzelsz magadról, amit a Biblia mond rólad, hogy neked azt képzelned kell, gondolnod kell magadról? Sokszor nem, és ezért vannak az elmédben erődítmények, falak, gátak, amik nem engedik azt, hogy te túljuss egy bizonyos határon. Mert beleszűkült az elméd egy szegénység mentalitásba, egy vereség mentalitásba, egy másodosztályú mentalitásba, egy kigúnyolt, nekem nincsenek barátaim, nekem nincsenek jó kapcsolataim, én elvált vagyok, megalázott vagyok, ilyen vagyok, meg olyan vagyok képzelsz, pedig a Biblia nem ezt mondja rólad.

A Biblia azt a képet festi rólad, hogy te sikeres vagy, győztes vagy, áldott vagy, sőt felkent vagy, és mindent tudsz. Gondolkodsz-e úgy magadról, hogy én mindent tudok? Ó, nem pásztor, én alázatos vagyok, nem tudok én semmit sem, éppen hogy próbálgatok emberként jó ember lenni. De a Biblia nem mondja azt, hogy te egy átlagos ember vagy. A Biblia azt mondja, hogy te Isten gyermeke vagy. Önmagában ez természetfeletti, hogy Isten Szelleme bennünk él. Egy természetfölötti életet kellene, éljünk minden napon, minden percben, minden órában, és ehhez az elménket, a hitünket tágítani kell. De ha az elméd nem képes ezt befogadni, a hited sem fogja tudni azt megragadni.

Nincs a Bibliában olyan, hogy ne gondolj nagyokat, mert akkor elszáll az agyad. Természetesen vannak – értsd jól, amiről ma prédikálok – vannak ábrándos képzelődések, vannak olyan emberi gondolatok, amelyeket nem Isten adott, csak ilyen nagyozó, meg nagyravágyó, meg harácsoló gondolatok, hogy nekem több legyen, de nem erről beszélek. Arról a képről beszélek, arról a látásról, arról a gondolkodásmódról, amit a Biblia fest le rólad. Látod-e azt, hogy a Biblia mit fest le rólad? Hogy te milyen győztes vagy, hogy neked milyen nagy hatalmad van az ellenség minden ereje felett. Látod-e ezt? Halleluja!

Nagyon nagy hatalmunk van, de ennek ellenére mégis úgy gondolkozunk magunkról, hogy amennyi pénzem van, annyit engedhetek meg magamnak. Milyen jó, hogy Jézus nem így gondolkozott akkor, amikor megvendégelte a tizenötezer embert. Amikor Jézus el akart menni a tanítványokkal, egy kietlen helyre, hogy egy kicsit elkülönüljenek az emberektől, magukban akartak lenni, nem akarták a tömeget maguk köré, de észrevették őket az emberek és elkezdtek őket követni és hirtelen több ezer ember körbevette őket. Akkor panaszkodnak a tanítványok, engedd el őket, mester, a szomszédos falvakba, hadd vegyenek magukhoz ételt, italt, mert itt a sivatagban, szárazságban kitikkadnak szerencsétlenek.

Erre Jézus azt mondja nekik, hogy adjatok nekik ti enni. Mi? Talán adjunk mi nekik kétszáz dénárnyi kenyeret, meg halat? Tudod mi volt ez a kétszáz dénár? Abban az időben egy napi bér volt egy dénár. Kétszáz napi fizetségnek megfelelő összeget osszunk itt szét? Miből? Hogyan? Az elméjükkel máris lekorlátozták Istent. Látod ezt? Az elméjükkel lekorlátozták a Mindenség Urát. Ugyanezt tesszük mi is. Miből? Hogyan? Ha Isten mond neked valamit, akkor megadja a hozzávalót, hidd el. De máris egy gátat, meg egy vastagon épített kőfalat húzol az elmédben a hited és Isten közé, mert lekorlátozod magad. Hogyan? Megszámolod, mennyi bevétel van, talán még mennyit tudsz innen-onnan összekaparni a dunyhából, meg a dunsztos üvegből.

Akkor Jézus megvendégelte ott őket. Megsokasította a halat és a kenyeret. Ezt a történetet ismerjük. Most ha itt ennél a történetnél tartunk, gondolkodjunk el egy kicsit ezen a történeten. Nekem nagyon tetszik ez a történet. Szerettem magam belegondolni, beleképzelni magam, ha ott lettem volna, hogy a Szent Szellem megmutatja nekem, hogy mi volt, amikor Ő ott volt, mert hogy a Szent Szelem ott volt. Ha kérdésed van, hogy milyen volt kétezer évvel ezelőtt Jézussal együtt járni, akkor kérdezd meg azt, aki Vele együtt járt. A Szent Szellem ott volt. Halleluja! Eszedbe sem jut megkérdezni Őt? Ezentúl eszedbe fog jutni.

Erről a történetről eszedbe fog jutni az, hogy amikor ott összeverődött először száz, ötszáz, ezer, ötezer, tízezer ember, akkor nem voltak ott standok, büfékocsik, lakóautók, amikben véce van. Gondolkodj el ezen! Voltál-e már öt, tíz emberrel túrázni az erdőben? Hirtelen rád jött a szükség, mit csináltál? Elszaladtál a bokor, a fa mögé, és elintézted. Mi van, ha száz ember van így? Mi van, ha ötezer ember van így együtt? Mi van, ha tizenötezer ember van így együtt? Gondolkoztál ezen? Ott nem volt az, hogy ilyen néma csönd legyen, mint ami most itt. Ott a gyerekek rohángálta fel-alá, volt sikongatás. Volt, aki felállt, volt, aki vakarózott, volt, akinek unalmas volt, volt, aki nem hallotta rendesen, ott jöttek-mentek az emberek. Nem mindenki vigyázban állva, ülve hallgatta Jézus szavait, legtöbbször bizonyára igen, de biztos, hogy nem mindenki. Valaki sokat ivott azért kellett kimenjen, valakinek más dolgát kellett elvégezze. Voltak ott asszonyok is, ki tudja milyen állapotban. Hogyan végezték ezt

el? Még mobilvécék sem voltak. Mindezt miért mondom, hogy jön ez ide? Elmélkedsz ezen, gondolkodsz ezen?

Azok az emberek mégis jóllaktak Istentől, megelégtettek. Nem írja a Biblia, hogy nyafogtak volna, mert a gyerekek futkároztak és rohangáltak, és nem hallom, amit Jézus mond. Mi meg annyira el vagyunk kényelmesedve, annyira benne vagyunk ebben a jóléti dologban, ami egyébként tök jó, én élvezem, nagyon örülök annak, hogy ebben az időkorokban születtem, és nem kétezer évvel ezelőtt. De a mentalitásunkban, a hozzáállásunkban, az el-tökélttségünkben, az Isten követésében, tudod, nagyon sokan egyszerűen lusták, elkényelme-sednek, olyan természetesnek vesznek mindent.

Még a nagyszüleink, dédszüleink idejében is az életük arról szólt, hogy megteremtsék maguknak a mindennapi élethez szükséges dolgokat. Ma meg már megveszed készen a bolt-ban, ha hideg, megmelegíted a mikróban, két perc és minden a rendelkezésre áll. Rengeteg idő felszabadult a száz, kétszáz évvel ezelőtti korokhoz, állapotokhoz képest. Akkor az em-berek hajnalban keltek, megfejték a tehenet, kicsapták a legelőre, kaszálni jártak, az asszo-nyok már korán reggeltől készítették az ebédet, és lehetne sorolni hosszasan, hogy mennyivel több időt vett el az életükből az, hogy a mindennapi életükben egyáltalán életben maradjanak, fennmaradjanak. Mi pedig, akiknek készen van minden és nem jövök a gyülekezetbe, mert otthonról kényelmesebb meghallgatni. Hogyan gondolkozunk? Térjünk vissza ide, hogy nagyon testi a gondolkodásunk, egyszerűen nem tudjuk megfogni Istennek a gondolatait és elképzeléseit. Az 1Korinthus 2,14. mondja:

1Korinthus 2,14–15.

14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolond-ságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni.

15. A szellemi ember azonban mindent megítél, de ő senkitől sem ítéltetik meg.

Ezt az egész igesort a 10-től a 16-ig elhoztam nektek a Bővített fordítás szerint. Nem biz-tos, hogy most fel fogom olvasni, majd talán a következő alkalommal. Rengeteg dolog van itt, ami segít nekünk abban, hogy az elménket megújítsuk. Most, csak a 9-es verset olvasom, ami azután hangzik el Pálnak a szájából, miután kifejti az Igében ő korábban, hogy a sátán előtt el volt rejtve a megváltás, és sok ember előtt is, de Ő kijelentette a számunkra, ami így hangzik:

1Korinthus 2,9.

9. Hanem, amint meg van írva: Amiket szem nem látott, fül nem hallott, és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az Őt szeretőknek.

Ezeket Isten megjelentette. Amiket szem nem látott, fül nem halott, és az embernek a szíve meg se gondolt. Akkor! De most már igen! Most Ő kijelenti a szemed számára, a füled számára, a szíved számára azokat, amiket Ő készített neked. Amiket Ő odaajándékozott neked. Gondolkodjunk azon, hogy mit jelent az, hogy Jézus Krisztussal együtt, társörökösök vagyunk. Ami Jézusnak van, az neked is megvan. Gondolkodsz-e ezen? Elmélkedsz-e ezen? Azt hiszem, a mai naptól fogva fogsz ezen elmélkedni és gondolkozni.

Ugyanaz van neked, mint Jézusnak! Jézusnak mije van? Csak gondolkodj, elmélkedj, forgasd magadban. Mije van Jézusnak? Fejfájása? Idegeskedése? A gyülekezetnek a terhei vannak Neki? Aggodalmai? Kifizetetlen számlái? Mije van neki? Teljes békessége van! Ő egy hit Isten. Teljes alázatban van. Ő tudja, hogy ki Ő. Neki nincsen identitás zavara. Neki nincsen olyan zavara, hogy hát, vagyok egy valakicske. Vagyok, Aki vagyok – ezt Ő kijelen-tette magáról, hogy én Isten Fia vagyok. Én vagyok a Megváltó. Te nem a Megváltó vagy természetesen, nem erről beszélek, hogy ugyanaz van benned, mint Őbenne. De gondolkodj ezen, hogy mi az, ami neked van Őbenne, a Krisztusban?

Ha jól emlékszem, száznegyven valahány igevers mondja az Újszövetségben, hogy ki vagy te Őbenne, ki vagy te Krisztusban, Akiben, Aki által, király vagy, pap vagy, elhívott, felkent, tudással teljes, bölcs. Gondolkozunk-e így? Hajlandóak vagyunk-e ezt gondolni magunkról? Akkor jó ez, hogyha helyesen úgy gondolkozol, hogy te nem saját magadtól vagy

ez, amit a Biblia mond, hanem te Krisztusban vagy ez, amit a Biblia mond rólad. Tehát nem önmagadban vagy erős, nem önmagadban vagy bátor. Ott belül olyan bátor vagy, hogy bárki előtt meg tudod és megmered nyitni a szád. Bármikor.

Egyáltalán nem vagy bátortalan a szellemedben, mert a Szent Szellem nem bátortalan. Nem vagy teljesen ostoba a szellemedben, mert a szellemedben a józanság szelleme van. Te teljesen józan vagy, józan belátású vagy. Teljesen épelméjű és éles elméjű vagy. Tudtad ezt? Nem, én nem így érzem, nem így gondolom magamról – mondhatja valaki. Valóban a lelkedben, a tapasztalataidban, amit megéltél idáig az életben tíz, húsz, ötven, százhusz év alatt, az lehet, hogy nem ezt mutatja, de a szellemedben ez van. Tudod, amikor az a fojtás, nincs meg az embernek a fejében, akkor a szellem elő tud jönni és egyre inkább ki tud áradni, és ki tud virágozni.

Ez a fojtás szó, mond valamit azoknak, akik ismerik az autóknak vagy a motorkerékpárok-nak a működését. Talán ismeritek egy páran. Minden modern autóban és sok gépben is, van egy úgynevezett fojtás. Nem tudom, hogy tudod-e, miről szól ez? Ha beülsz egy modern autóba és beteszted egyesbe vagy kettesbe a sebességet és padlóig nyomod a gázt, egy bizonyos fordulatszám után az automatika letilt, tehát nem tudod hatezerig felpörgetni a fordulatszámot, mert például kétezerötszáznál letilt, azért, hogy ne keletkezzen kár. Tehát nem tudod leadni a teljes teljesítményt, csak akkor, hogyha feljebb kapcsolsz és még feljebb és még feljebb, mert különben lefojt.

A motorokban is, a robotokban vagy a nagyobb járművekben is van fojtás, ami benne van a kipufogóban, meg benne van különböző módokon az autókban azért, hogy a teljesítményt egy kicsit visszafogják. Ezzel visszafogják a hangját. Tehát ez egy jó dolog. Biztos hallottál már olyan crossmotorokat, amik kint a földes dombokon ugrálnak, és olyan hangjuk van, amit nem nagyon akarsz hallani a panel lakótelepen, nyáron, este tizenegy órakor, mert az egész környéket fölveri. Tudod, miről beszélek, ugye? Na, azokban nincsen nagy fojtás, ezért le tudják adni a teljesítményt, de a hangot is, azt biztos.

Az elménk, ugyanígy egy fojtás Isten Szellemének. Ezt nem Isten tette oda, hanem ezzel nekünk foglalkoznunk kell, ezt nekünk el kell távolítani, hogy ne korlátozzuk le a teljesítményét a Szent Szellemnek. A Szent Szellem sokkal többet akar elvégezni benned és általad, mint amit idáig elvégzett. Halleluja! Ez is lehetett volna a tanítás címe, hogy a fojtás eltávolítása, de hát ez félreérthető. Nem ilyen jellegű fojtásról van szó, természetesen.

Hogyan jutunk oda, hogy az Ige elevenebb és valóságosabb legyen a számunkra, hogy jobban lássuk és a képzeletünkben nagyobb valósággal éljen, mint amit érzünk a testünkben vagy látunk a szemünkkel? Hogyan jutunk ide? Többek között úgy, hogy meg kell tanulnunk hittel szólni saját magunkhoz, mert amit belülről hallunk és kimondunk, azon fogunk elmélkedni. Amikor szólsz magadhoz – nekem gyakorlati példám, otthon szoktam tükör előtt állni (nem pózolni ott és nézni a hajamat), hanem beszélni ahhoz, aki ott van. Nem mondom azt, hogy adj egy pofont időnként annak, akit látsz a tükörben, mert akkor itt könnyen megvádolhatnátok bármivel! Nem is csinálom ezt mindennap, csak egyszer-kétszer. Szólj ahhoz, akit ott látsz, szólj magadhoz!

Dávid is ezt tette: „Áldjad én lelkem az Urat, és egész bensőm az Ő szent nevét!” Így gerjesztette magát. Fel kell magadban ezt gerjesztened! A lelkünk annyira szeret elcsendesedni, ellaposodni. Időnként természetesen kell is csendességben lennünk, de időnként föl kell magunkat tüzelnünk, mert a Szent Szellem nem egy lusta szellem. A Szent Szellem nem egy kapkodó idegbolond, hanem a Szent Szellem a józanságnak, az erőnek, a szeretetnek a szelleme. Ha ez működik benned, a hétköznapiakban, akkor teljes mértékben a Szellem vezetése alatt élsz. Ámen.

Örölsz ugye, hogy hallod ezt? Nem szabadna megtúrnunk magunkban semmit, ami ellenkezik az Igével. Nem szabadna, hogy eltúrnjuk magunkban azokat a gondolatokat, azokat a szavakat, azokat az érzéseket, amelyek ellenkeznek azzal, amit a Biblia mond rólunk és

igazából, amit mi hiszünk. Csak a hitnek és a békességnek a gondolatait szabadna gondolnunk. A békesség gondolatait kellene mondanunk. Ismerős, ugye a Filippi levélből a 4-es fejezet?

Filippi 4,6–8.

6. Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.

7. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.

Istennek békessége, amely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni a ti szíveiteket vagy lelkeiteket. Ismered, ugye? Elméledsz-e ezen? Lehet, hogy olvastad már, tizenkétezerszer hallottad, de hányszor cselekszed meg? Hányszor cselekszed meg azt, hogy nem aggodalmaskodsz? Hányszor cselekszed meg azt, hogy ellenállsz a félelemnek? Hányszor cselekszed meg azt, hogy csak azokról gondolkodsz, amik kedvesek, amik tiszták, amik jó hírűek, amik erényesek, ha van valami szép, ha van valami dicséretes? Azokról gondolkodjatok, írja ezt a következő igeverben.

8. Továbbá, atyámfiái, csak azokról gondolkodjatok, amik igazak, amik tisztességesek, amik igazságosak, amik tiszták, amik kedvesek, amik jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret.

Hányszor cselekszed ezt meg? Mindegy, hány éve jársz gyülekezetbe, mindegy, hány Igét tudsz idézni, mindegy, hogy miről van kijelentésed. Mindegy, mert ANNYI IGE ÉL BENNED, AMENNYIT MŰKÖDTETSZ, AMIT MEGCSELEKSZEL. A HITEDET MEG TUDOD MUTATNI A CSELEKEDETEID ÁLTAL. A HITED A CSELEKEDETEID ÁLTAL ÉL ÉS MŰKÖDIK. Nagyon sokszor a szavainkkal tudjuk felgerjeszteni, vagy nyilvánvalóvá tenni, felszabadítani a hitünket. A szavainkkal, mert ott bent hiszed azt, amit az Ige mond. A lelked [érzelem és gondolatvilágod] kapálózik ellene. Az meg azt mondja, hogy én nem így érzem, különben is, én már öreg vagyok. Különben is, én már megettem a kenyerem javát. Különben is, én még fiatal vagyok. Különben is, nekem még nincsenek olyan kapcsolataim. Ja, meg pénzem sincs, meg befolyásom sincs, tekintélyem meg még annyi sem. Akkor hogyan?

Nincsenek ilyen apró betűs részek a Bibliában. Tudd meg, hogy Isten szeret téged! Segít neked abban, hogy meglásd azt, hogy hogyan gondolkodj az ellenségeidről. Isten őket is szereti. Halleluja. Akit te ki nem állhatsz, akitől összeszorul a gyomrod. Mi ez a kuncogás? ☺ Akit a hátad közepére nem kívánsz, akit a küszöbödre nem engednél, és akár jogosan nem engednéd oda. Isten el nem múló szeretettel szereti őt. Mint ahogy téged, mert Istennél nincs különbség. Istennek a szeretete feltétel nélküli, nem attól függ, hogy hogyan viselkedünk.

Ez egy nagy botránykő vallásos körökben, de akkor is így van. Amikor te ezt megtapasztalod, megéled, nemcsak, hogy elhiszed, hanem meg is tapasztalod az Ő szeretetét, ez minden értelmet felülhalad. Ő szeret téged a hibáid ellenére, a tévesztéseid ellenére, a lustaságod ellenére, a bűneid ellenére. Hallottad? Annak ellenére, hogy miket csináltál tegnap este, amit senki nem látott és nem mernéd elmondani. Ő mégis szeret téged. Ő mégis szeret téged, és a Bárány vérével megmosott. A Bárány vérével teljesen átmosott és megigazított téged. Ez nagyon jó dolog!

A hitünket táplálni kell. Azt a magot, amit belénk ültet az Ige, táplálni kell. Azokat az elképzeléseket, azokat a látásokat, azokat a képeket, azt a képzeletet, amire Ő fel akarja hívni a figyelmedet, ezt táplálni kell! Írja a Biblia, hogy a reménység egy erős horgonya a mi életünknek. Mi a reménység? A reménység hova mutat? Előre. Valami jó dolog fog történni. Ez erős horgonya, minek? A hitünknek. Tudod, reménység nélkül, elvárás nélkül, jó dolgok magad elé vetítése nélkül, nincs hit. Nincs hit, mert írja a Zsidókhöz írt levél 11,1. Mit mond?

Zsidó 11,1.

A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, a nem látott dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka.

Mit mond a szótár a képzeletről? Mi a képzelet igazából? A képzelet: az a képesség, hogy lássunk valamit, ami nem világos, vagy nincs jelen. Ez a képzelet. Ami nem világos vagy nincs jelen, azt el tudod képzelni. Ugye? A hit előszólítja azokat, amik nincsenek, mint meglévőket. Kezded összerakni? Amikor a reménységeddel valamit megragadsz, meglátsz. Amikor a reménységeddel, az elvárásoddal, a jövőbeni képpel, amit Isten az Igéből eléd festett, abban való reménységedből, hogy ez megtörténik, a hit ezt a képet tudja megragadni és ezt tudja valóságba szólítani, most. Ez a most hit, hogy az, amit remélek, az már most az enyém. Ámen? Érthető így? A kettő együtt jár és mind a kettő fontos dolog.

Hogyha odalapozol Ésaías 26,3-ra, van ott egy igevers, amiben nem feltétlenül jó a Károli fordítás. Nagyon jó így is, természetesen, de az eredeti görög szerint, egy nagyobb teljességet kapunk erről:

Ésaías 26,3.

3. Kinek szíve reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel tebenned bízik;

Olvasom a Bővített fordítás szerint is:

Ésaías 26,3. Amplified

Meg fogod őrizni és tökéletes és állandó békében fogod tartani azt, akinek az elméje mind annak hajlandóságával mind annak jellemével rajtad marad. Mert az rád bízta magát, rád támaszkodik és magabiztosan remél benned.

Ezt mondja az Amplified klasszikus fordítás szerinti Biblia. Ha most megnézzük, hogy „kinek a szíve reád támaszkodik,” szövegrészben a „szíve” szó helyén, mi szerepel az eredeti héberben? Figyelj nagyon jól! Ez a szó, a „jécer” nevezetű héber szó, ami jelenti: 1. forma, formálás. Mint az anyaméhben, a megformáltatás. 2. Megformált tárgy, fazekas munka. A 3. jelentése, ami igazán fontos: *gondolat, képzelet, elképzelés és terv*. Na, most hogyha ezt behelyettesítjük az Igébe, hogyha ezzel összhangban olvassuk az Ésaías 26,3-at, akkor a saját fordításom szerint, hiszem, hogy nem másítom meg az Igét: *Kinek gondolatai, képzelete, elképzelései és tervei reád támaszkodnak, megőrzöd azt teljes békében, mivel Tebenned bízik.*

Nem fogok Bibliát írni soha, csak ez viccesen ott van, hogy Attila fordítása, mert ezt a szót behelyettesítettem az eredeti görög szó értelemmel. Most, akkor ezen elmélkedjünk, gondolkodjunk. Akinek gondolatai, képzelete, elképzelése és tervei reád támaszkodnak. Kire támaszkodik a képzeleted, az elméd, a gondolkodásmódod? A fizetésedre? A havi fix bevételre? Anyura? Apura? A gyermekre? Pásztorodra? A melletted vagy a mögötted ülőre? Kire támaszkodik a képzeleted? Mit képzelsz te magadról? Rendkívül fontos, mert ez határozza meg az életedet. Meghatározza az életedet az, ahogy gondolkozol.

Tudod, NEM A KÖRÜLMÉNYEID MIATT GONDOLKOZOL ÚGY AHOGY, HANEM PONTOSAN FORDÍTVA VAN, AHOGY GONDOLKOZOL, OLYANOK A KÖRÜLMÉNYEID! Vannak természetesen üdítő kivételek, de ahova el tudunk jutni, az pontosan erről szól, hogy nem a körülmények, a nehézségek, a fájdalmak miatt gondolkozunk úgy, ahogy. Sokszor persze igen, de nem így kellene, legyen! Helyes gondolkodásmóddal, helyes hozzáállással, helyes szemlélettel, helyes jól működő képzelőerővel, elő tudjuk szólítani mindazt a hitünk által, amit Isten nekünk adott a Krisztusban. Valóságba tudjuk szólítani! Dicsőség Istennek! A képzeleted segít élővé tenni a hitedet. Rengeteg dolog van még ezzel kapcsolatban, amit szívesen elmondanék, rengeteg dolog van, amit majd legközelebb talán el fogok mondani.

Az alapigét még el sem mondtam, annyira bevezetés ez. Csak megemlítem: az alapigénk ebben a témában a 2Korinthus 10,3-4.

2Korinthus 10,3–4.

3. Mert noha testben élünk, de nem test szerint vitézkedünk.

4. Mert a mi hadviselésünk fegyverei nem testiek, hanem Isten által hatalmasak erősségek lerontására;

Esetleg otthon előre képzelődhetsz ezen az Igén egy kicsit, jó? Hogy a mi hadviselésünk fegyverei, azok nem testiek, hanem hatalmaságok, erősségek lerombolására, foglyul ejtésére,

a gondolkodásmód helyes irányba terelésére adattak. Dicsőség Istennek! Ennyi mára, majd egyszer folytatjuk. Mindenféleképpen, jó? Halleluja!

Hogyha – és ezt még el akartam mondani – igazán megtalálsz a helyedet ebben a közösségben, ebben a gyülekezetben, ha igazán otthonodnak érzed ezt a közösséget, – mint sokan így vagytok – akkor a hitedet a közösség, a gyülekezet érdekében, neked is működtetned kell, vagy legalábbis kellene. Például azzal kapcsolatban, hogy kik vannak itt, hogyan vannak itt, miként vannak itt. El tudod-e képzelni azt, hogy előtted nincsen üres szék? Vagy, hogy mögötted nincsen üres szék? Vagy, hogy melletted minden széken ül valaki? Bele tudod-e fektetni ebbe a hitedet? Látod-e ezt a képet? Én látom, de amikor összefogunk ebben, hogy Isten akaratát beteljesítsük, akkor ez egy kicsit erősebb dolog, nem? Mindenkinek megvan a saját maga felelőssége ebben. Ez nem teher akar lenni a számotokra, hanem egy kihívás, hogy a hitedet, ne csupán csak önző módon, saját magadra alkalmazd, hanem mindarra, amire Isten akarja, hogy te azt fordítsd! Jézus hatalmas nevében. Ámen. Halleluja. Dicsérni fogjuk az Urat!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**